

GENÇ ADAM
DİK DUR

Nureddin Yıldız'ın 02.06.2019 tarihli (363.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Kıymetli kardeşlerim,

Allah Teâlâ, bizim ümmetimizi ve bizden önceki her ümmeti-kavmi imtihan etmiş, her kavmin de imtihanı bir noktada öne çıkmıştır.

Mesela İsrailoğulları'nı cumartesi günü balık avlama yasağı ile imtihan etmiş, tam da o gün nehir balıkla dolup taşmıştır. İsrailoğulları hile yoluyla bu yasağa uymamış, oltalarını attıktan sonra pazar günü gidip oltayı çekmişler, bunu meleklerin göremeyeceğini zannetmişlerdir. 'Cumartesi adamları' diye Kur'an onları hilebazlıklarıyla anmıştır.

Âdem aleyhisselamdan itibaren her kavim farklı bir imtihana tâbi tutulmuşlar, ashab-ı kiram da mesela Ebu Cehil'in varlığı ile sınanmışlardır. Bu çağda yaşayan neslin de en ağır imtihanı, insanlık tarihi boyunca görülmemiş bir oranda kötülüğe çabuk ulaşma imkânlarıdır. Bundan yüz sene önce faizinden zinasına, kumarından fuhşiyatına kadar herhangi bir harama bulaşmak isteyenler, tamamen engelsiz ve rahat olmak isterlerse trene binip Avrupa'ya gitmek ve her ne melanet işleyeceklerse orada işleyip gelmek durumunda oluyorlardı. Toplum haramlara direkt bulaşmayı makul kabul etmiyordu. Elli sene öncesine kadar ise Anadolu'nun bir köyünde harama bulaşmış insanın barınması zordu. İstanbul'a, İzmir'e gezmeye gidip haramla daha kolay temas imkânı böyleleri için bir 'çare' idi.

Şimdiyse haram işlemek için ne trene binip yolculuk etmek ne de yorulmak gerekiyor; haram herkesin cebinde, masasında. Gençlerin harama ulaşma imkânları hayallerinin dahi ötesinde. Bu da Allah Teâlâ'nın, bu asrın insanının önüne çıkardığı ağır imtihanın ne olduğunu açıkça gösteriyor: Balıkla dolu nehirde avlanma yasağına benzer şekilde, günahla dolu ve harama erişmenin kolay olduğu bir ortam.

Bütün genç kardeşlerime bir hatırlatmayı borç bilirim: İnsanlar Allah'a iyi kul olmayı yaşlanınca, hacca gidince gerçekleştirilecek görevler arasında bilirler; hâlbuki Allah, gölgesinde ağırlayacağı Arş ve içinde misafir edeceği cennet için genç yaşta tertemiz kalmanızı, kirlenmeden yaşlanmanızı istemektedir. **'Gençtir, yapar, sonra düzelir' teorisi şeytancadır. Bunun yerine neden madem genç ve tertemizdir, bari kirlenmesin denmesin? Asıl denmesi gereken budur. İlla ve muhakkak bir batıştan sonra mı temizlenmek gerekiyor?**

Doğduğu zaman melek gibi günahsız ve arınmış vaziyette olan insan olgunluk yaşlarına geldiğinde kırk çukura batmış bir sicille niçin yaşamak zorunda olsun? Gencin düştüğü ilk tuzak ve dik durmayı kaybettiği ilk pozisyon, genç olduğu için kendisine bataklığa düşme hakkı verildiğini düşünmesidir. İnsan 'birkaç kere iflas edeyim, sonra zengin olurum', 'birkaç kere sakatlanayım, sonra sağlam spor yaparım' ya da 'birkaç kere sınıfta kalayım, sonra dersleri geçerim' diye düşünmediği gibi ahlaka, dine gelince de önce düşüklüğü kabul edip ardından temizlenme seçeneğine tenezzül etmemelidir.

Evet, her türlü pisliğin ayyuka çıktığı ve avuç içi kadar cihazlarla dünyanın sayısız ahlaksızlığına erişilebildiği bir zamanda yaratıldın, haklısın ama mücahit ol, sen de bu zamanda bütün o rezilliklere karşı ayakta kalabilen, dik durabilen, kirlenmeyen, arızasız biri olarak yaşa. Fakir kal, zararı yok. Farzların üzerine de fazla ibadet ekleyemezsin belki ama ümmet-i Muhammed'in orijinal ve doğduğu

andan beri değişmemiş bir ferdi olarak yaşarsın. Esas değerli olan marifet bu değil midir; illa kirlenip sonra mı temizlenmesi gerekiyor gençlerin? Arabanın sigortası var diye sigortanın boşa gitmemesi için gereksiz yere kaza yapıyor muyuz hiç?

Ümmetimizin gençleri, bu ümmetin sınavı olan 'kötülükle en yakın pozisyonda hayat geçirme' sınavına karşı muhakkak kazanmalıdırlar. Yaratılış ahlakını bozmadan, dimdik yaşayan delikanlılar ve hanım kızlar olmalıdırlar. İnsan için tövbe kapısı elbette hep açıktır ama hiç kimsenin *sonra* tövbe edebilecek kadar zaman için bir garantisi yoktur, ayrıca günahlar insanda tiryakilik oluşturur, 'yarın bırakırım' diyerek bir günahı bırakabilmiş insan yoktur ki bu zaten insan tabiatına aykırıdır. Şeytan yıllarca paslandırıp çürüttükten sonra belki ipin ucunu biraz salıp 'tövbe denemesi' için fırsata meydan verir –o güne kadar ecel tarafından yakalanmadıysa.

Gencin tertemiz kalmak yolunda "her şey birbirine karıştı, devir artık takva üzere yaşamak için çok zor" türünden mazeretlere sığınması da mümkün değildir. Bilal-i Habeşî radiyallahu anh Mekke sokaklarında kırbaçlanmış, kızgın taşlarla işkence görmüş ve buna Allah için dayanmıştı. Ondan önce gelenler de birbirinden ağır işkence ve ölüm çeşitleri altında sarsılmadan, sapmadan durdular. Bizler ise zamanımızın nimetlerle dolu imkân dünyasında imtihan edilmemek gibi bir beklentiye tabii ki kapılamayız.

Büyük hedefi bütün genç delikanlılar ve hanımlar için koymalıyız: Anne-babanız bile "çocuktur, bir şey olmaz" diyebilirse de günaha bulaşmaktan kesin biçimde kaçının, bunu diyen anne dahi insan için artık bir düşman oluvermiştir. Zira bütün tavizler bir kereyle başlar. Açı yüz seksen derece de olsa iki derecelik bir açılımla da kalsa genişlemeye hep sıfıra en yakın noktadan başalmıştır. Başladığı yer 0 bile değil, 0,01 derece olsa yine de 180 dereceye oradan, o küçücük açılmadan ulaşır. Günahların bağımlılığı ve Allah'a karşı açı koymak da buna benzer, sonraları kontrol edilemez. Günaha ve tavize bakışımız böyle olmalıdır. Yoksa yapacağı her şeyi sonuna kadar yapıp *daha sonra* tövbe etme ümidi belki bizatihi şeytanın bile ilk hedefiydi, Âdem aleyhisselamdan intikamını hele bir alıp günahından dönmeyi bunun ardından yerine getirmeyi düşünüyordu kim bilir. Ama bu iş hiç de öyle olmuyor, devam etmiyor.

Şeytan, genç kardeşlerime yanaşıp "şunu görmüyor musun, bir zamanlar ne berbat durumdaymış ama şimdi adeta evliyadan olmuş" diye güya geçmiş kıyaslamalı örnekler göstererek saptırmaya çalışıyorsa bilmelidirler ki bu, şeytanın ilgi alanına girdiklerini gösterir. Böyle fısıltılarla İblis, "sonra tövbe edersin" sahteliğine kandırmaya çalıştığı birine kanca atmak istemektedir. Çünkü sonradan edilen tövbe ile Allah'a dönülmüştür belki ama Allah o kimseyi kabul etmiş midir: Mesele budur. Mühim olan, ilk temiz hâlimizle kalabilmektir.

Konuyu sadece cinsel şehvet bakımından görüyor veya ikazlarımızı bu minvalde anlatıyor da değiliz. Bunun gençlerin aklına ilk gelen sorun olduğu doğru ve daha fazla öne çıkmış bir konudur da. Şöhret, görünürlük, kazanma hırsları da birer şehvettir ve sadece cinsellik bağlamında bir imtihanda değiliz, gençler de değiller. Ama ben gençlere başka, büyük bir tehlikeden söz edeyim: Boş vakit, cinsellik kadar fena başka bir tehlikedir. Doldurulmamış yirmi dört saat bile bu tehlikenin büyüklüğüne yeter. Bir gaye için ya da spor olsun diye değil, çıkmış olmak için sokakta, avm'de dolaşan birinin geçirdiği o boşluk cinsellik gibi tehlikeli bir şeydir. Zaten cinsellik de böyle bir fırsatın içinden çıkar. Boş vakit ve boş kafalı arkadaş, gençlerin Allah'a sığınması gereken berbatlıkların kapısını açar.

'Bir kerecik' diye yapılan her şey, şeytanın önünde eğilmek için vardır. Şeytan, Âdem babamızın önünde eğilmediği için şeytan olmuştur ve şimdi onun çocuklarından kimi önünde eğdirebilirse bundan mutluluk hissetmektedir. Kıyamet gününde de ona aldananlarla birlikte cehennemde toplandıkları zaman net olarak ne diyeceğini Kur'an-ı Kerim haber veriyor: Allah sizi doğruya çağırmıştı, ben de eğriye çağırmıştım; gelmeseydiniz. Yani bugün kandırdıklarını yarınki büyük zorluk içindeyken tanımayacaktır.

Gençler şeytanın oyalamalarına kanmaksızın yol alabildiklerinde cennetin ihtiyarlardan daha büyük adayı olurlar –yeter ki imanlarını aktif hâle getirebilsin, hareketli tutabilsinler. Bunun için ne imam-hatipli olmak ne ilahiyatı bitirmek ne de medresede okumak gerekir; tek gerekli olan Allah’a iman, Resûlullah’a teslimiyet ve Kur’an’ı kitabı bilmektir.

*

Zamanımızın mevcut zorluklarına ve karmaşasına rağmen Üsame, Enes, Aişe, Nesibe, Hadice (radiyallahu anhüm) gibi isimleri kendine örnek olarak görmüş bir neslimiz vardır ve Rabbimize hamd olsun ki Kur’an, dün olduğu gibi bugün de enerji kaynağımız olarak yüreğimizde, Allah’a imanımız ve cennet umudumuz ile cehennem korkumuz içimizdedir. **Bu ümmetin iman açısından en zayıf genci bile Allah ve Peygamber konusunda, cennet ve cehennem hassasiyeti konularında Allah’ın izniyle iyi durumdadır. Gereken yalnızca içlerindeki imanı uyandırmaktır.** Üç-beş çatlak sesin çok çıkıyor olmasından dolayı toplumda deizmin veya başka bir illetin yayılmakta olduğu düşüncesine kapılmak da yanılıdır.

Asil itibariyle Anadolu gençleri, İstanbul’dan Ağrı’ya kadar sokaklardadır ve iman bakımından sıfırlanmış değillerdir. Yaşamakta olan, imanları etrafında dijital bir fitne oluşması ve iletişim sorunundan ibarettir. Hafif bir silkinmeyle yine “Ben Allah’tan korkarım, bu rezillik nedir böyle!” diyecekleri esas ayarlarına döneceklerdir ve bunu diyebildiklerinde buluşacakları isimler Enes ibni Malik, Musab bin Umeyr, Hadice binti Huveylid ve niceleridir.

Gençlerin küfre düştükleri, ateist oldukları gibi genel hükümler ve yargılamaları kabul etmiyoruz. İnternette rastlanıp görülen bir sözün doğru olduğunu düşünürmek onu ‘düşünmek’ gibi ağır ve zahmetli bir sürecin sırtlandığını göstermez. Ne ederseler, ne kadar kaygan zemin üzerinde duruyor olsalar bile gençlerimiz imanlıdır ve mümin anne-babaların çocuklarıdır. İmanlarının üzerine koyulan-koydukları tonlarca ağırlık dahi o ağırlığın altında imanın nefes aldığı gerçeğini değiştirmez. Bir ölüm veya yaşanan ağır bir hadise gibi vesilelerle de bu silkiniş, o yükleri üzerinden atmasına sebep olur.

Zira kelime-i tevhidi söyleyen ve içinden atmayan birinin işlediği suç-günah ne kadar feci olursa olsun, değil mi ki Allah’a iman yerinde durmaktadır, öyleyse her şey için ümit var demektir. Hatta Anadolumuzun gençleri, deist olduklarını söylediklerinde bile dillerinden “Allah biliyor ya”, “Allah seni inandırın”, “eyvallah” vb. deyişleri çıkar(a)mazlar. Bu da gösterir ki Allah’a iman, kendini kenara en fazla çekmiş olan gencimizde bile vardır, hücre olarak yüreğinde durmaktadır. Yani inanmadığını söyleyende dahi iman nefes almaktadır.

Umutluyum çünkü yaşadığımız bu topraklar, bugünkü nesilden daha beter hâldekileri ve içinde hiç iman taşımayanları da görmüş geçirmişti. Altı yüzyıl önce ümmet-i Muhammed’in yiğitleri geldi ve buraları ezan okunan şehirlerle donattılar, topraklarımızda yaşayanlar da cümleten Müslüman oldu. Asırlardan beri ezan okunuyor, Kur’an sesi yükseliyor olduktan sonra mı yeni yetişen nesil sıfır imanlı olacak? Elbette hayır.

Dik durmak, erimemek ve imanı korumak bahsinde birinci ve en önemli tavsiyemiz olan, imanı hareketlendirme, ardından gelecek ikinci bir uygulamayla güçlendirilmelidir: Şeytanın kaynaklarını kurutmak. Bunun için öncelikle kişi, günahların yer aldığı kişisel listesini iyi bilmelidir. Allah bir şeyi haram ettiyse ona götüren öncüller yok edilecek, küçük ve önemsiz görülebilen hazırlayıcılardan uzak durulacaktır. Zina söz konusuysa zinayı hazırlayan etkenler, bakma veya tutma gibi zayıflıklar giderilmelidir. Bunlara zemin hazırlayan ‘boş vakit geçirme’ konusunda o derece hassas olunmalıdır ki icabında amaçsız yere yapıyorsa cami bahçesinde dahi tur atmak zararlı görülecektir. Çünkü o boşluk ilk fırsatta şeytanın çengeline takılmak için birebirdir.

Allah’ın haramları kaynaklarında kurutulmadığı yani insan bunlara erişim yollarını keserek çevresini rahatlatmadığı sürece şeytanı sürekli lanetleyerek haramlardan uzak kalmayı başarmış olmaz. Geliş

yolları tıkatılmadığı sürece şeytan için insanı gelip bulmak yine kolaydır. Dolayısıyla alkolün kokusundan, görüntüsünden, çağrıştıracılarından da kaçmak zorundadır. Mümin insan zinadan kaçtığı gibi zinayı çağrıştıran her şeyden de kaçacaktır. Telefona gelen 'bir mesaj' bu bakımdan asla bir mesajdan ibaret değildir, neticede yüz seksen derecelik bir açığa dönüşür.

İblis'in elindeki büyük silahlardan bir diğeri de arkadaş kozudur. Kur'an-ı Kerim, Allah'a karşı ikiyüzlülük etmiş, aslında Müslüman olmayıp öyle görünen münafıklardan söz ederken, bu kitlenin temel hastalığı olarak "Allah'tan değil arkadaşlarından utanırlar" buyurmaktadır. "Ne derler" baskısı böyle bir endişenin zeminine temellenir. Ne diyebilir arkadaşın, dilsiz olsun! Cennet-cehennem diye bir gelecek endişesi taşıyan müminin böyle geçici olduğu kadar vasıfsız kaygılarla ne işi olabilir? Arkadaşı böyle kimseler için bir ölçü olamaz. Şeytanın önüne diz çökme ve bükülmüş biri olma sebebi arkadaş kompleksi olan kişinin düştüğü yer pek seviyesizdir.

Böylece anlaşılır ki şeytanın bataklıklarını kuruturken esasen ele alınacak ilk mesele haramlara bakışımızdır. Şeytanın önünde bir kere eğildi mi artık insanın rükû mu ettiği yoksa secdeye mi kapandığı önemsizdir, ne kadar eğildiği önemini kaybeder. İblis için önemlisi bir kere eğilmeye başlamış olmaktır, sonra gelecek tavizlerin hepsinin habercisi budur. Hiçbir hırsız ilk tecrübesini banka soyarak gerçekleştirmemiştir, ilk başlanan yer, okulda arkadaşının kalemini habersiz almak gibi *ufak* teşebbüsler olur. Bütün açılar sifira en yakın noktadan başlar.

Çok önemli bir başka husus, zamanı geldiğinde evliliğe mutlaka azmetmektir. Bu konuda anne-baba, teamüller, toplum vs. ne derse desin vakti gelen evlilik kesinlikle geciktirilmemeli ve okul-ış-askerlik ya da başka bir etken bunun ertelenmesine bahane edilmemelidir. Bunlar veya benzeri hiçbir faktör insanın biyolojisinin ihtiyaçlarını ertelemez. Askere gitmeyen ya da diploması olmayanın biyolojisi farklı olacak değildir, belli bir olgunluğa erişen insanın ihtiyaçlarını mutlaka gidermek istemesi fitratın gereğidir. Evliliğin gerçekleştirilmesini 'zamanının gelmesi' perspektifinden görmemiz ise bunun herkes için aynı yaşta gelebilecek bir gereklilik olmamasından dolayıdır. Bazısında on sekiz yaşında olabilen bu ihtiyaç bazısında ise yirmi beş, otuz olabilir.

Genç erkek kardeşlerimin bu konudaki ciddiyetlerini göstermesi için bir tavsiyemiz de şu olabilir: Evlenmek istediğini anne-babana söylemeden önce bir yerde yarı zamanlı iş bulup beş-on kuruş harçlık biriktirdikten sonra bunları alıp ebeveyninin karşısına öyle çıkabilir ve iki senedir hem okuyup hem çalışıp biriktirdiğini söyleyerek bu paranın üzerine onların da eklemesiyle evlilik sürecinin başlatılabileceğini ilan edebilirsin. O zaman anne-baba itiraz etmeye yanaşmaz.

Fakat çakı gibi adam olmuş, yirmi üç yaşına gelmiş ama yirmi üç kuruş bile biriktirememiş olup tek vasfi İstanbul sokaklarında aval aval dolaşmaktan ibaret biriysen şayet, "beni evlendirin" demen ne inandırıcı ne de gerçekçi bir tavidir. Çünkü böyle biri evvela boş ve avare durarak şeytanın onu kullanmasına meyletmiştir, elbette anne-baba çekinecek ve evliliğin nasıl olup da gerçekleşebileceğini kara kara düşünecektir. Zira karşılarında aile geçindirebileceğine kanaat getirdikleri bir profil görmemektedirler.

*

Genç kardeşlerime yarın bir gün "Allah ondan razı olsun" demelerine sebep olacak bir ağabey nasihatim de şudur: Sakın tövbeyi ramazana veya başka bir zamana ertelemeyin. Hangi günah olursa olsun dün işlenen günahı, dünün güneşi batmadan önce tövbe ile silmeye bakın. Burnu akan birinin 'nasılsa yine akacak, şimdi temizlemeyeyim' demeyip aktıkça burnunu temizlediği gibi günahı da böyle kabul etmek lazımdır. Büyük günahlar kategorisine girmeyen günahlardan da olsa her günah için tövbeyi geciktirmeksizin, her günü tövbe ile geçirmeye bakmalıdır. Seyyidü'l-İstiğfar duasını da ezberlemiş olmak bu bakımdan çok işe yarayan bir yardımcıdır.

Önceden yaptığı bir günahı tekrar yapmış olmak tövbe için ümitsizliğe yol açmamalıdır. Stokta dört günahla yol almak beş günahla almaktan iyidir, her gelen için tövbe yoluna azmetmek ve hemen tövbeye sarılmak gerekir. Günah stoku zaten bizatihi bir günah çeşididir. Temizlenme ihtiyacı hissetmemek bir çeşit hastalıktır. Hem ‘nasıl olsa hep bu günahı işliyorum’ ruh hâline de kesinlikle teslim olmamalı, kendini bu çaresizliğe ve İblis önünde eğilmeye bırakmamalıdır. Rabbinin koruyacağını, tövbe edince onu himaye edeceğini bilen ve buna yüreğiyle iman edeni Allah yalnız bırakmaz. Yüz defadır tövbesini bozmak ayıptır da hiç tövbe etmemek ayıp değil midir? İnsan milyar kere tövbe etse-bozsa sonunda gideceği kapı yine Allah’ın kapısıdır.

Burada hatırlanacak bir noktayı da altını çizmeden geçmeyelim. Kur’an-ı Kerim bizden tövbeyi cilalamamızı istemektedir. **Tövbe eden birinin geri dönüşünü Allah kabul eder ancak Kur’an-ı Kerim, günahın ardından gelen tövbeyi takip eden iyi işler yapmayı, o iyi işin tövbeyi cilalamasını tavsiye etmektedir. Mesela a türü bir günah işleyen kişi, akli başına gelip o günahı tövbe ederek istiğfar ile Rabbine döndüğü zaman, bunun üzerine bir de şeytanın onu kandırmasına bedel olarak abdest alıp iki rekât namaz kılabilir.**

Böylece ağırlığını ölçemeyeceği kadar sevap kazanır ve az önce düştüğü bataklıkta kalıvermek şöyle dursun, orada çıkmış ve üzerine de güzellik eklemiş olur. Allah Teâlâ bu durumu Hud suresinin 114. ayet-i kerimesinde “yapılan iyilikler, işlenen kötülükleri giderir” diye ifade buyurur:

إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ

İnsan dünya hayatında artı ve eksi topladığı bir pazardadır. Biraz önce eksi toplayınca hesaba hemen artı girişi yapması gerekir ki toplamda hesap eksiye düşmesin. Aynı zamanda bu, dik durma heyecanını taze tutacaktır.

*

Bir hakikati unutmayın gençler: Sabır, cihat dediğimiz şeydir. Yani sabır bir cihat çeşididir. Önüne şeytanın haramları adeta film şeridi gibi serdiği ve ‘tam sana göre’ sunduğu melanetleri elinin tersiyle iten bir gencin yaptığı tam manasıyla cihattır, o mücahittir ve böyle ölse şehit mantığıyla ölmüş olur. Helal mi haram mı belli olmayan bir sofraya bütün arkadaşları otursa bile katılmayan, erkek-kadın bir arada oturmayı reddederek harama payanda olmayan genç her türlü alay edilmeyi de kulak ardı ederse vallahi, billahi, tallahi büyük cihatta demektir. Çünkü bu, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin Bedir’den dönerken “*şimdi büyük cihada gidiyoruz*” dediği şeydir.

Gençlerin bir önemli görevi de vakitlerini doldurmalarıdır. Boş tek bir dakikaları olmayacaktır. Dinlenmek için uyumak, spor yapmak, gezmek, okumak, muhabbet etmek, pasta denemeleri için buluşmak gibi işler ‘boş vakit geçirmek’ sınıfına girmez. Ama elinde telefonla uzanıp karşına çıkan izlemek, bilgisayarda gelişigüzel eğlenmek, biri arasa da lakırdı etsem diye beklemek boş vakit geçirmektir. Böyle üç dakika bile olsa geçirmek, İblis’e üç pencere açmak anlamına gelir. Bu fırsatları mutlaka kullanmak isteyecek, boş vakit sahibini önünde bükme için ânı kollayacaktır.

Mesela dersini bitiren, belirli bir işi de olmayan kişi sıradaki vakti nasıl kullanacak da boş vakit geçirmemiş olacaktır? Burada devreye kimliği şekillendirme meselesi girer. Mümin gencin, okumak ve yazmaktan zevk alan bir kimliği olmalıdır. Anne-babaya hizmet etmekten zevk alıyor olmalı, ümmet-i Muhammed’e mensup bir genç olmanın hazzıyla mesela mahallesinin camisini süpürüyor olmakla kendine iş üretmeyi bilmelidir. Bu dolu doluluğun kaynaklandığı his, mevcut yoğunluklar ve sıkıntılar arasında ümmetimizin her bir ferdinin boş yere geçirebileceği tek dakikasının bile olamayacağıdır.

Son olarak da genç kardeşlerimin dik durabilmeleri, onun bunun propagandalarına aldanmadan yaşayabilmeleri için tavsiyem şudur ki Allah hakkındaki kanaatiniz daima güzel olmalıdır. Sözelimi ashab-ı kiramin gençlerinin ne şanslı kimseler olup sizin ne talihsiz zamanda yaşadığınız gibi fikirlere

kapılmamalısınız. Sizin cenneti onlardan daha zor bulabileceğiniz düşüncesi zehir gibi bir yanıştır. Üsame radiyallahu anhin çağrıldığı cennete siz de çağrılıyorsunuz, Allah ona açtığı kapıyı size de açmıştır.

Allah hakkında iyi düşünceler taşımanız, düştüğünüz bir yanlış bataklığından sonra tövbenizin kabul edilmeyeceğini düşünmemeniz de demektir. Allah, onun kapısına gittiğinde kullarını affeder, bunu bilerek yaşamalı ve yüreğine böyle işlemelisin. Hatalarını sayıp dökmemelisin ve Allah'ı nasıl bulmak istiyorsan onu öyle düşünmelisin. Düşündüğünün de gereğini yapmalısın elbette.

Şeytanın insana attığı çengellerden biri de günahlarının kontrol edilemez büyüklükte olduğu ve tövbe etse dahi Allah'ın kabul etmeyeceği düşüncesidir. İnsan böyle bir düşünceye kapılırsa evvela bundan tövbe etmelidir.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.